

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. június 16. és június 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indított bűnügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2006. október 17. napján kihirdetett KB.I.355/2005. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlott cselekményét folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (Btk. 317.§ (1), (6) bekezdés b/ pontja), felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk. 317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja), valamint társtettesként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségének (Btk.317. § (1),(2) bekezdése,

A II.r. vádlott cselekményét felbujtóként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (5) bekezdés b/ pontja), felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja), és felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségének (Btk.317.§ (1), (2) bekezdése),

A III.r. vádlott cselekményét bűnsegédként, folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (6) bekezdés b/ pontja) és felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja),

A IV.r. vádlott cselekményét bűnsegédként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (5) bekezdés b/ pontja), bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette kísérletének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja), és nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntettének (Btk.326.§ (1), (4) bekezdés b/ pontja),

Az V.r. vádlott cselekményét folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntettének (Btk.326.§ (1), (4) bekezdés b/ pontja), és felbujtóként elkövetett sikkasztás vétségének (Btk.317.§ (1), (2) bekezdése),

A VI.r. vádlott cselekményét felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja),

A VII.r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja),

A VIII.r. vádlott cselekményét felbujtóként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (5) bekezdés b/ pontja),

A IX.r. vádlott cselekményét felbujtóként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (5) bekezdés b/ pontja), és felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette kísérletének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja),

A XII.r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja), és társtettesként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségének (Btk.317. § (1),(2) bekezdés)

A XIV.r. vádlott cselekményét felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés b/ pontja), és orgazdaság vétségének (Btk.326.§ (1), (2) bekezdés a/ pontja),

A XV.r. vádlott cselekményét társtettesként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (Btk.317.§ (1), (4) bekezdés a/ pontja) **minősíti.**

A XVI.r. vádlottal szemben a Btk. 361.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt indított büntetőeljárást **megszünteti.**

A IV.r. vádlottal szemben kiszabott 2 (kettő) év börtönbüntetés tekintetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését **mellőzi**, és őt mellékbüntetésként 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is **ítéli.**

A IX.r. vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének időtartamát 3 (három) évre **súlyosítja.**

Az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év, 8 (nyolc) hónap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre,

A II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 2 (kettő) évre,

A VI.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év börtönbüntetésre,

A VII.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) hónap börtönbüntetésre,

A XII.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 360 (háromszázhatvan) napi tétel, napi tételenként 300 (háromszáz) Ft pénzbüntetésre,

A XIV.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) hónap börtönbüntetésre,

A XV.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 400 (négy száz) Ft pénzbüntetésre,

A XVI.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 270 (kettő százhetven) napi tétel, napi tételenként 400 (négy száz) Ft pénzbüntetésre **enyhíti**.

A XII.r. vádlottal szemben kiszabott 108.000 (egyszáznyolcezer) Ft, a XV.r. vádlottal szemben kiszabott 120.000 (egyszáz húsz ezer) Ft, a XIV.r. vádlottal szemben kiszabott 108.000 (egyszáznyolcezer) Ft pénzbüntetéseket meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltóztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A XII.r. vádlottal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést **mellőzi**.

Az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r., a IX.r., a XII.r., a XIII.r., a XIV.r. vádlottak tekintetében a büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az első fokú ítéletet a I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r., a VI.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a XII.r., a XIII.r., a XIV.r., a XV.r. és a XVI.r. vádlottak tekintetében helyben hagyja.

A bíróság kötelezi a VI.r. vádlottat 23.400 (huszonháromezer-négy száz) Ft, a VIII.r. vádlottat 15.750 (tizenhétezer-öt százötven) Ft, a XII.r. vádlottat 18.450 (tizennyolcezer-négy százötven) Ft, a XIII.r. és a XIV.r. vádlottakat személyenként 18.000 (tizennyolcezer) Ft másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A XVI.r. vádlott vonatkozásában az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a vádlott a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2006. október 17. napján kihirdetett KB.I.355/2005. számú ítéletével az I.r. vádlottat részben tettesként, részben felbujtóként, folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A II.r. és a III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki részben bűnsegédként, részben felbujtóként, folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetében. Ezért a II.r. vádlottat 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől

eltiltásra, 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre, a III.r. vádlottat 2 év börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A IV.r. vádlottat bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt 2 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Az V.r., a VI.r., a VIII.r., a IX.r. és a XIV.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen, nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntetében. Ezért az V.r. vádlottat 1 év 6 hónapi - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre, a VI.r. vádlottat 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Elrendelte a vele szemben korábban kiszabott 1 év és 10 hónap, valamint 6 hónap börtönbüntetések végrehajtását. A VIII.r. vádlottat 10 hónap - végrehajtásában 2 évre felfüggesztett - börtönbüntetésre és lefokozásra, a IX.r. vádlottat 1 év - végrehajtásában 2 évre felfüggesztett - börtönbüntetésre, és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre, a XIV.r. vádlottat 10 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A VII.r. és a XII.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, üzletszerűen, nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntetében. Ezért őket - külön-külön - 1 év - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte.

A X.r. vádlottat felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétsége miatt 300 napi tétel, napi tételenként 200 Ft pénzbüntetésre, a XI.r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás vétsége miatt 300 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre, a XIII.r. vádlottat bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen, nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntette és 3 rb. szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének vétsége miatt 10 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre és lefokozásra, a XV.r. vádlottat jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetének kísérlete miatt 2 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, és lefokozásra, a XVI.r. vádlottat előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége és ellenőrzés elmulasztásának büntette miatt 1 évi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Ellenben a XV.r. vádlottat az ellene ellenőrzés elmulasztásának büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Valamennyi érintett vádlottnál rendelkezett az előzetes letartóztatás szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a pénzbüntetések és pénzmellékbüntetések meg nem fizetése esetére, azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére, 47.313 Ft tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

A katonai ügyész a X.r., a XI.r. és a XII.r. vádlottak tekintetében az első fokú ítéletet tudomásul vette. a I., a II., a III., a IV., az V., a VI., a VII., a VIII., a IX., a XIII., a XIV., a XVI.r. vádlottak terhére súlyosabb büntetés kiszabása érdekében, a XV.r. vádlott vonatkozásában a felmentő rendelkezés miatt, bűnösség megállapítása és súlyosabb büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Álláspontja szerint tévedett a bíróság, amikor nem kellőképpen értékelte a bűnösségi körülményeket és túlzott hangsúlyt helyezett az enyhítő körülményekre. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet változtassa meg, és I., II., III., VI.r. vádlottakra kiszabott szabadságvesztés tartamát hosszabbítsa meg. Indítványozta továbbá, hogy a IV., V., és XV.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze, és e vádlottakat tiltsa el a közügyek gyakorlásától. A VII., VIII., IX., XIII., XIV.r., XVI.r. vádlottak vonatkozásában a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés időtartamának, illetve a próbaidő tartamának meghosszabbítására tett indítványt, VIII. és XIV.r. vádlottakkal szemben pénzmellékbüntetés kiszabását, a XVI.r. vádlott lefokozását indítványozta. Indítványt tett továbbá arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa rendelkezzen a lefoglalás megszüntetése és az elkobzás tárgyában.

Az I.r. vádlott irány nélkül, védője az ítélet megalapozatlansága miatt, a tárgyak mennyiségének és értékosztályának téves megállapítása miatt,

a II.r. vádlott és védője eltérő tényállás megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében,

a III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében,

a IV.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében,

az V.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, eltérő minősítés és enyhítés,

a VI.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,

a VII.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,

a VIII.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,

a IX.,r. vádlott és védője felmentés,

a XII.r. vádlott és védője enyhítés,

a XIII.r. vádlott és védője enyhítés,

a XIV.r. vádlott és védője felmentés,

a XV.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, előzetes mentesítés alkalmazása érdekében,

a XVI.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

a X.r. és a XI.r. vádlottak az ítéletet tudomásul vették.

Az I.r. vádlott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, mely szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, mivel nem került megállapításra pontosan az elvitt ruhák mennyisége és annak I. vagy II. osztály szerinti minősége. A III. vádponttal kapcsolatban kifejtette, hogy ez a cselekmény nem bizonyított, mivel a III.r. vádlott ekkor betegállományban volt, ezért védencével együtt a bűncselekményt nem követhette el. Vitatta az elkövetési érték megállapítását. Összességében kifejtette, hogy védenca a terhére rótt cselekményt fiatal korban követte el, hosszú ideig volt előzetes letartóztatásban, tevékeny megbánást tanúsított, utalt a sértetti közrehatásra, ezért indítványozta, hogy vele szemben a bíróság a Btk.87.§ (2) bekezdés c/ pontjának alkalmazásával felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki.

A III.r. vádlott védője szintén csatolta fellebbezésének indokolását. Ebben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I/2., II/3., IV/4., VI/2., VI/5., VII/1. vádpontokban írt cselekmény alól mentse fel a III.r. vádlottat és vele szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki.

A IX.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy védenca bűnössége kétséget kizáróan nem került bebizonyításra. Vitatta a rá terhelő vallomást tett vádlott-társak szavahihetőségét. Elsősorban bűncselekmény hiányában, másodsorban bizonyítottság hiányában történő felmentésre, harmadlagosan pedig a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.129/2007. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését I., II., III., VI. és XVI.r. vádlottak vonatkozásában visszavonta, míg a IV., V., VII. és XIII.r. vádlottaknál fenntartotta, VIII., IX., XIV.r. és XV.r. vádlottak tekintetében pedig módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint a vádlotti és védői fellebbezések megalapozatlanok. Indokolása szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást és álláspontját kellő terjedelemben megindokolta. VII. és XII.r. vádlottak tekintetében indítványozta a tényállás személyi részét kiegészíteni szolgálati viszonyuk megszűnésének időpontjával, valamint az ítélet XII. tényállását azzal, hogy a XIII.r. vádlott magatartásával a szerzői jogokról szóló törvény mely rendelkezését sértette meg. Indítványozta annak rögzítését, hogy a MH-nak okozott kárból lefoglalás útján milyen összeg térült meg. E kiegészítésekkel már alkalmasnak tartotta az ítéletet a

felülbírálatra, amely mentes a megalapozatlansági okoktól. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlottak cselekményét, ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy a XVI.r. vádlott katonai szolgálata több mint egy éve megszűnt, ezért a vele szemben előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a másodfokú eljárásban meg kell szüntetni. Nem tartotta fenn az ügyészi fellebbezést, amely a XV.r. vádlott terhére indítványozta megállapítani az ellenőrzés elmulasztásának büntetettét, a fellebbezést visszavonta. Álláspontja szerint helyesen utasította egyéb törvényes útra a polgári jogi igényeket az elsőfokú bíróság és megalapozottan döntött ezzel összefüggésben akkor, amikor a vagyonek Kobzása irántuló katonai ügyészi indítványnak nem adott helyt, mivel döntésével részben elvonta volna a polgári jogi igény érvényesítésének anyagi alapját. Tévedett viszont az elsőfokú bíróság, amikor nem döntött a lefoglalt bűnjeléről, azonban e mulasztás a másodfokú eljárásban nem orvosolható, csupán különleges eljárásban, mivel az érdekeltek már nem gyakorolhatnák fellebbezési jogukat. A kifejtettek figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítélet tényállását egészítse ki, az első fokú ítéletet változtassa meg, amelynek keretében a XVI.r. vádlott ellen előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást szüntesse meg, a IV.r., az V.r., a XV.r. vádlottak főbüntetéséből súlyosításul mellőzze a szabadságvesztések felfüggesztésére történő utalást, mellékbüntetésül pedig tiltsa el őket a közügyek gyakorlásától. A VII., VIII., IX.r., XIII.r., XIV.r. vádlottak szabadságvesztés büntetését, annak mértéke felemelésével és a próbaidő tartamának meghosszabbításával súlyosítsa, a XIII.r. vádlott büntetését halmazati büntetésként tekintse kiszabottnak, egyebekben pedig az első fokú határozatot hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Megismételte írásban előterjesztett indítványait.

Az I.r. vádlott védője fellebbezését és annak írásbeli indokolását a perbeszédében fenntartotta. Kiemelte, hogy védenca részletes beismerő vallomást tett, hosszú ideig volt előzetes letartóztatásban és tevékeny megbánást tanúsított. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy védenca munkaköri leírással nem rendelkezett, nem voltak rendezett körülmények az alakulat raktárában. Továbbra is vitatta a szakértő megállapításait. Megismételte a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványát.

A II.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, ezért téves jogi következtetéseket tartalmaz. Véleménye szerint védenca terhére nem lehetett volna megállapítani a sikkasztást, hiszen a dolgok nem voltak rábízva. A helyes minősítés álláspontja szerint védenca terhére az orgazdaság lenne. Vitatta, hogy védenca terhére megállapítható lenne az üzletszerűség. Kifogásolta, hogy az elkövetési érték nem lett felderítve, az értékcsökkenés nem képezte a bizonyítás tárgyát. Ezért indítványozta további szakértői bizonyítást lefolytatni, amely az eltulajdonított dolgok tényleges értékének megállapítására irányult volna. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem

értékelte kellő súllyal védenca büntetlen előéletét, megbánó magatartását, beismerő vallomását. Elsődlegesen felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A III.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését és annak indokolását fenntartotta. Elsődlegesen védenca büntetésének enyhítését indítványozta, feltáró, beismerő vallomására figyelemmel. Álláspontja szerint a 2004. szeptember és 2005. december közötti elkövetések nem róhatók védenca terhére, mert akkor beteg volt és nem jelent meg munkahelyén, és amennyiben ez az időszak nem képezné a vád tárgyát, védenca cselekménye is enyhébben minősülne. Indítványozta a tényállás helyesbítését, ebből következően a jogi minősítés megváltoztatását, védenca fiatal felnőtt korára, büntetlen előéletére, valamint az időmúlásra figyelemmel vele szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

A IV.r. vádlott védője fellebbezését a tényállás téves megállapítása, illetve a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint a II/4., a VII/2. tényállási pontok kétszer kerültek értékelésre, mivel azok csak egy elkövetést takarnak. Az I/2. tényállásban foglalt cselekmény védenca terhére történő megállapítását álláspontja szerint semmi nem támasztja alá. E tényállásokban foglalt összegek levonását követően a védenca cselekménye is enyhébben minősülne. Felhívta a figyelmet, hogy védenca nem haszonszerzési célzattal, hanem szívésségből kapcsolódott be a bűncselekmény elkövetésébe, azt baráti segítségnek tekintette, ezért indokolatlannak tartotta az ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló indítványát. Kérte figyelembe venni enyhítő körülményként, hogy a IV.r. vádlott részletes beismerő vallomást tett, továbbá a sértetti közrehatást. Mindezekre figyelemmel inkább a büntetés enyhítése, nem pedig a súlyosítás indokolt védencével szemben, ezért a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

Az V.r. vádlott védőjének álláspontja szerint az első fokú ítélet iratellenes, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet védenca bűnsegédi magatartására következtetni. Az irányadó tényállás alapján V.r. vádlott terhére az orgazdaság állapítható meg, de indítványozta megfontolás tárgyává tenni, hogy e cselekmény nem minősül-e a Btk. 244.§ (2) bekezdésében írt bűnpártolásnak. Indítványozta a cselekmény jogi minősítésének megváltoztatását, a vádlott javára pedig figyelembe venni a büntetlen előéletét, beismerő vallomását, hogy két gyermek eltartásáról kell gondoskodnia, megbánó magatartását, a kár megtérülését, valamint az időmúlást. Mindezek alapján nem értett egyet a súlyosításra irányuló ügyészi indítvánnyal, az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését, másodlagosan pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A VI.r. vádlott védője a perbeszédében kiemelte, hogy védenca kezdetben nem tudott arról, hogy bűncselekmény elkövetésében vesz részt. Lényegében szívésségi fuvart vállalt. A további elkövetések után bizonyosodott meg arról, hogy bűncselekményből származó tárgyakat szerez meg. A védekezését a bíróság indokolás nélkül vetette el, amely miatt álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan. Amennyiben a bíróság nem róná terhére azokat az alkalmakat, amikor nem tudta,

hogy bűncselekményben vett rész, úgy vagyon elleni cselekménye is enyhébben minősülne. Vitatta továbbá, hogy csak új ruhákat szerzett volna. Védencével szemben elsősorban közérdekű munka kiszabását indítványozta, illetve pénzbüntetést.

A VII.r. vádlott védője a perbeszédében vitatta az ügyészi átiratban foglaltakat. Álláspontja szerint nem nyert bizonyítást, hogy a VII.r. vádlott elkövette az I/1., II/1. tényállási pontokban írt cselekményt. Az ítélet tényállása felderítetlen és a bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Ez az eljárási szabálysértés pedig a másodfokú eljárásban nem orvosolható. Ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Véleménye szerint az sem nyert bizonyítást, hogy a vádlottra rá voltak-e bízva azok a dolgok, amelyek eltulajdonítását a terhére róják, hiszen erre vonatkozó okirat nem volt az iratok között, védencének nem volt munkaköri leírása. Álláspontja szerint két tanú nyilatkozata kevés ahhoz, hogy a védenca bűnösségét megállapítsa a bíróság. A terhére megállapított üzletszerűség pedig szóba sem kerülhet. Elsősorban tehát az ítélet hatályon kívül helyezését, másodsorban az ítélet enyhítését, harmadsorban pedig annak helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság ne adjon helyt az ügyészi indítványnak.

A VIII.r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta, az ügyésznek az ítélet súlyosítására irányuló fellebbezésének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet belső arányait nem a büntetés súlyosításával, hanem annak enyhítésével kell megteremteni. Kérte figyelembe venni a jelentős időmúlást, ami már maga egyfajta büntetésnek fogható fel. Elsősorban pénzbüntetés kiszabását, másodsorban pedig az ítélet megalapozatlansága miatt annak hatályon kívül helyezését indítványozta.

A XII.r. vádlott védője perbeszédében kiemelte, hogy védenca önfeljelentése alapján indult a bűnügy. A tényállást nem vitatta, ugyanakkor kiemelte, hogy a védenca munkahellyel és rendezett körülményekkel rendelkezik. Pénzbüntetés kiszabását kérte vele szemben.

A IX.r. vádlott védője a fellebbezését és annak írásbeli indokolását fenntartotta. Elsősorban bizonyítékok hiányában történő felmentést kért, amennyiben erre a bíróság nem látna lehetőséget, úgy a büntetés enyhítését. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a védenca felelősségének megállapítását az I.r. vádlott vallomására alapozta, amelyet más vallomások azonban nem támasztanak alá. A védencénél tartott házkutatás nem vezetett eredményre, az ítélet feltételezésen alapul, amikor azt írja, hogy vadásztársainak akarta értékesíteni a megszerzett ruházati anyagot. Nem értett egyet az ügyésznek a büntetés súlyosítására tett indítványával, figyelemmel védenca büntetlen előéletére és a jelentős időmúlásra.

A XVI.r. vádlott védője egyetértett az ügyész azon indítványával, hogy a bíróság szüntesse meg védencével szemben a katonai vétség miatt folyamatban lévő eljárást. Kiemelte, hogy védenca számára szinte teljesíthetetlen volt a munkaköri leírásában előírt feladatok ellátása. Véleménye szerint még a szakértő sem látta át

teljesen az alakulat ruházati anyag gazdálkodását. Ezért nem önhibájából került abba a helyzetbe, ami a cselekmény elkövetéséhez vezetett. 39 éves szolgálati viszonyára, példamutató magatartására és súlyos betegsége miatti leszerelésére figyelemmel a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítését, pénzbüntetés alkalmazását indítványozta.

A XIII. és XIV.r. vádlottak védője az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést tartotta fenn mindkét vádlott tekintetében. Álláspontja szerint a védenceivel szemben eltúlzott a kiszabott büntetés. Ezért az ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezését indokolatlannak tartotta. Indítványozta figyelembe venni a jelentős időmúlást és, hogy mindkét védence bűnrészes. Véleménye szerint nem indokolt velük szemben felfüggesztett szabadságvesztés és pénzmellékbüntetés kiszabása, hanem mindkettőjükkel szemben pénzbüntetés alkalmazására tett indítványt.

A XV.r. vádlott védője perbeszédében a felmentésre vonatkozó indítványát fenntartotta, míg az ügyészi fellebbezéssel nem értett egyet. Mivel az okozott kár teljes egészében megtérült, ezért védencével szemben nem indokolt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy védence azért helyezett el I. értékcsoporthú ruházati anyagokat a raktár előtti konténerben, mert azokkal sajátjaként akart rendelkezni. Véleménye szerint az előjárók is tudtak a tárolási gondokról, és ezért került a raktár elé a konténer, amit a vádlott használt. Iratellenesen került rögzítésre az is, hogy a vádlott nem volt jogosult a mosópor elvitelére, mivel a tanúk ezzel ellentétesen nyilatkoztak. Az eljárás adataiból az a következtetés vonható le, hogy a konténerben tárolt anyagok is a ruházati anyagraktár részét képezték, ezért e körben felmentő rendelkezés meghozásának van helye. Kifejtette, hogy a rábízott dolgot őrző személynek a dologgal a rábízó hozzájárulása nélkül való rendelkezése csak akkor alkalmas a sikkasztás büntetnének megállapítására, ha e rendelkezés az elkövetőnek vagyoni előnyt biztosít, ugyanakkor a megbízó vagyoni érdekeit sérti. Az eljárás adataiból azonban megállapítható, hogy az említett körülmények nem merültek fel. Elsődlegesen ezért védence felmentésére, másodlagosan pedig a büntetés további enyhítésére és védencének előzetes mentesítésére tett indítványt.

A katonai ügyész viszontválaszában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéltének tényállását mérlegelési jogkörében állapította meg, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványok nem foghatnak helyt. A cselekmények jogi minősítését illetően pedig kifejtette, hogy a folytatóság és az üzletszerűség egymás mellett megállapítható, a részes cselekményének minősítése pedig igazodik a tettesi magatartáshoz. A raktárosok vonatkozásában felhívta a figyelmet arra, hogy munkaköri leírások hiányában is kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ott tárolt anyagok a raktár kezelőjére voltak bízva.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy csak részben érzi magát bűnösnek, a szakértői vélemény megállapításaival nem ért egyet és a vele szemben kiszabott büntetést szigorúnak tartja.

A II.r. vádlott a megbánását hangsúlyozta, rendezett családi körülményeire és büntetlen előéletére hivatkozott.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kiemelte, hogy a cselekményt megbánta és nem haszonszerzés céljából követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A IV.r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Elmondta, hogy leérettségizett, szeretne főiskolára menni, jelenleg az esküvőjét tervezi és a cselekményt megbánta.

Az V.r. vádlott szintén a megbánását hangsúlyozta és csatlakozott a védőjéhez.

A VI.r. vádlott részben érezte magát bűnösnek, pénzbüntetés vagy közmunka kiszabását kérte. Megbánását hangsúlyozta.

A VII.r. vádlott továbbra is ártatlannak vallotta magát, csatlakozott a védőjéhez.

A VIII.r. vádlott elmondta, hogy nem követte el a terhére rótt cselekményt, rövid ideig tartózkodott az alakulatnál, ahol nem kerülhetett kapcsolatba a vádlott-társaival. Felmentését, illetve a büntetés enyhítését kérte.

A XII. és a XIII.r. vádlottak csatlakoztak a védőjük által elmondottakhoz.

- . -

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Felülbírálata azonban a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján nem terjedt ki az ítéletnek a X.r. és a XI.r. vádlottra vonatkozó részére, mivel az ő vonatkozásukban az ítélet 2006. október 17. napján jogerőre emelkedett. A Be. 348.§ (2) bekezdésére figyelemmel felülbírálata az ítélet felmentő részére sem terjedt ki, mivel a Katonai Fellebbviteli Ügyészség a katonai ügyésznek az ítélet felmentő rendelkezését támadó fellebbezését joghatályosan visszavonta, illetve nem tartotta fenn.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a büntető perrendtartás szabályai szerint folytatta le az eljárást. A rendelkezésére álló bizonyítékokat megvizsgálta, értékelési körébe vonta és mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást. A büntetőügy a XII.r. vádlott önfelejtése alapján indult, aki a hatóságokkal végig együttműködött és bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, illetve terhelő tartalmú nyilatkozatokat tett vádlott-társaira. A bejelentését követően sikerült tetten érni a II.r. vádlottat. Ezt követően a vádlottak többsége az eljárás során beismerő vallomást tett, terhelő vallomásuk kiterjedt azoknak a vádlott-társaiknak a cselekményére is, akik nem ismerték el a büntetőjogi felelősségüket. A katonai tanács nagyszámú tanút hallgatott ki az ügyben, értékelési körébe vonta az eljárás során kirendelt szakértők véleményét. Az igü. ruházati

szakértőt a tárgyaláson is meghallgatta a bíróság, aki szakvéleményét fenntartotta, illetve kiegészítette, megállapításait megindokolta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem merült fel kétség a szakértői vélemény megállapításait illetően. A szakértő az eljárás során a lefoglalt ruhák megvizsgálása után nyilvánított véleményt, azoknak a ruházati anyagoknak a mennyisége és értékosztálya pedig, amelyek nem kerültek lefoglalásra, a vádlottak vallomásának mérlegelésével került megállapításra. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság e mérlegelése során a legkedvezőbb lehetőséget vette figyelembe a vádlottak tekintetében.

Az elsőfokú bíróság ezen kívül értékelési körébe vonta a lefoglalt okiratokat, köztük az összefoglaló ellenőrzési jelentést, értékkimutatásokat, utalványokat, átvételi elismervényeket, pénzbizonylatokat, az igü. informatikai szakértő szakvéleményét, lényegében minden releváns bizonyítékot számba vett, amely a tényállás megállapítását lehetővé tette. A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban az ítélet 27. oldal utolsó bekezdésétől az 58. oldal 3. bekezdéséig fejtette ki álláspontját, tényállásonként számba véve a vonatkozó bizonyítékokat.

Ítélete azonban az alábbiakban megjelölt tényállási pontokat illetően a Be. 351.§ (2) bekezdés c/ pontja alapján megalapozatlan, mivel ellentétes az iratok tartalmával, illetve a b/ pont szerint hiányos. A Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján, az időközben bekövetkezett változásokra is figyelemmel az ítélet tényállása a következők szerint kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorul.

Az ítélet személyi részében leírtakat az ügyészi indítvánnyal egyezően azzal kell kiegészíteni, hogy: „A VII.r. vádlott szolgálati viszonya, A XII.r. vádlott szolgálati viszonya megszűnt.”

Az iratok tartalma alapján a III/2. tényállás szintén kiegészítésre szorul: Az I.r. vádlott a 10.nsz. 18.oldal 2. bekezdésében írt vallomásában úgy nyilatkozott, hogy az e tényállásban írt ruházati anyagokat a VIII.r. vádlott kérésére vitte ki alakulatától. Ezért e tényállást azzal egészíti ki, hogy: „Az első alkalommal a parkolóban, második alkalommal a másik parkolóban, a harmadik alkalommal a benzinkútnál találkoztak a ruházati anyagot megrendelő VIII.r. vádlottal, ahol átadták részére a málhazsákokat.”

Az ítélet VI/4. tényállási pontját mellőzi, mivel az iratok tartalmából megállapítható, hogy az ott leírtak megegyeznek az ítélet VI/5. tényállási pontjában írtakkal.

Az ítélet VI/5. tényállási pontját a II.r. vádlott tárgyaláson tett vallomására figyelemmel (tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal) azzal egészíti ki, hogy: „A IX.r. vádlott ismételt kérésére az I.r. vádlott a raktárban két málhazsákba 4 db 90 M gyakorlóöltönyt, 8 db gyakorlópólót pakolt össze, melyet a III.r. vádlott segítségével a II.r. vádlott kocsijával közösen vittek ki a laktanyából.”

A XII. tényállási pontban írtakat azzal egészíti ki, illetve módosítja, hogy: „A XIII.r. vádlott a szerzői jogú jogosultaknak összesen 17.500 Ft vagyoni hátrányt okozott. Magatartásával megsértette a Szerzői Jogról szóló 1999. évi LXXVI.tv. 16.§ (1) bekezdésében, 18.§ (1) bekezdés a-b/ pontjában, és a 35.§ (1) bekezdésében írt rendelkezéseket.”

A 27. oldal 3. bekezdésében "A VI.r. vádlott által okozott kárt 887.508 Ft-ban jelöli meg", mivel az ott leírt 762.913 Ft ellentétes az ítélet VIII. pontjában rögzítettekkel.

Kiegészíti a tényállást továbbá azzal, hogy: „A katonai büntetőeljárás során foganatosított lefoglalások által a Magyar Honvédségnek okozott kárból összesen 2.627.503 Ft megtérült.”

Az előzőekben írt kiegészítésekkel, helyesbítésekkel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az előzőekre figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló, illetve a vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság meggyőző indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat fogadott el és miért vetette el a bűnösségüket tagadó vádlottak védekezését. Azoknak a vádlottaknak, akik bűnösségüket nem ismerték el, felelősségüket alátámasztotta vádlott-társuk önmagát is terhelő vallomása. Az egyes részcselekményekre, a ruhák mennyiségére és minőségére pedig szintén a vádlottak nyomozás, illetve tárgyalási szakban tett vallomása alapján helyesen következtetett az elsőfokú bíróság.

A másodfokú bíróság nem értett ezért egyet a II.r. vádlott védőjének azon indítványával, hogy további szakértői bizonyítást folytasson le a ruhák minőségének megállapítására. A lefoglalt ruhák tekintetében ugyanis a szakértői vizsgálat aggálytalan volt, a le nem foglalt ruházati anyag minőségét és mennyiségét illetően pedig az elsőfokú bíróság becsléssel állapította meg a tényállást, amelyet alátámasztottak az eljárás adatai. Ezért a védő bizonyítás kiegészítésre irányuló indítványát a másodfokú bíróság elutasította. A II.r. vádlott védőjének egyéb irányú indítványa is csupán az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetne.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban tévedett - a XIII.r. vádlott kivételével - a vádlottak vagyon elleni bűncselekményének minősítésekor.

Az elsőfokú bíróság a vádiratban leírt tényállást követve nem az egyes tettesi alapcselekmények köré csoportosította a bűncselekmény sorozat leírását, hanem az egyes esetekhez, jellemzően azon elkövetőkhöz, akik a ruházati anyagokat megszerezték, illetve a bűncselekményt elkövették. Nem vette figyelembe továbbá

az elsőfokú bíróság, hogy a részesi cselekményekkel megvádolt terhelt cselekményei több esetben különböző tettesi cselekményekhez kapcsolódnak. Az elsőfokú katonai tanács e hibás szemléleti alapállása miatt tévesen következtetett a vádlottak elkövetői minőségére, cselekményük folytatóságára és ezért vagyon elleni bűncselekményüket sem minősíthette helyesen. Nem vette számba vádlottanként, hogy az üzletszerűség, mint a vagyon elleni bűncselekmény minősítő körülménye a terhükre megállapítható-e. Az ügyészi váddal egyezően mindegyik vádlott terhére megállapította, azonban jogi álláspontját nem indokolta.

A Btk. 317. § (1) bekezdésébe ütköző sikkasztást az követi el, aki a rábízott dolgot eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik. A tényállásból következik, hogy az elbírált bűncselekmény sorozat tettesei azok a raktárosok voltak, akik az eltulajdonított ruházati anyagokat kezelték. A másodfokú bíróság nem értett egyet azon védők okfejtésével, akik azért nem látták megállapíthatónak a sikkasztást, mert védencük munkaköri leírással, vagy felelősségvállaló nyilatkozattal nem rendelkeztek. A bírói gyakorlat szerint a rábízás ténye elegendő a bűncselekmény megállapításához, nem szükséges semmilyen külön okirat vagy formális megállapodás.

A sikkasztás bűnsegédei azok lehetnek, akik a bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtottak. Vagy az eltulajdonításban működtek közre, vagy még az elkövetés előtt felajánlották segítségüket és így magatartásuk szándékerősítően hatott a tettesre. Felbújtó pedig az, aki mást bűncselekmény elkövetésére szándékosan rábír. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az egyes részesek cselekménye nem játszott-e közre a tettes szándékának kialakulásában, hanem azokat egységesen bűnsegédi magatartásnak értékelte.

Tévesen nem foglalkozott azzal sem, hogy a vádlottak bűnsegédi magatartásaként értékelt cselekménye nem más vagyon elleni bűncselekmény törvényi tényállását meríti-e ki. Amennyiben ugyanis az elkövető cselekménye úgy kapcsolódik a sikkasztáshoz, hogy az eltulajdonított dolgot megvásárolja, az orgazdaság megállapítására lehet alkalmas.

Az elsőfokú bíróság alapvetően nem vette figyelembe, hogy a részesi cselekménnyel megvádolt vádlottak magatartása különböző tettesekhez kapcsolódott, magatartásukat egységesen 1 rb. bűnsegédként, vagy részben felbújtóként elkövetett sikkasztás büntetteként értékelte. Nem vette továbbá figyelembe, hogy magatartásuk a bűncselekmény elkövetését megelőzően hatott-e a tettes cselekményére, vagy pedig ilyen megbeszélés nélkül, az alapbűncselekmény elkövetését követően kapcsolódott hozzá oly módon, hogy a sikkasztásból származó ruházati anyagot megszerezte. Nem értékelte továbbá a bűnsegédként megvádolt vádlottaknál, hogy részesi magatartásuk csupán a bűncselekmény törvényi tényállásának elkövetését segítette, ily módon bűnsegédi magatartásként értékelendő, vagy pedig a tettes szándékának kialakulásában játszott szerepet és így az felbújtói elkövetési formának felel-e meg.

Az előzőeket figyelembe véve a másodfokú bíróság megváltoztatta a vádlottak cselekményének jogi minősítését, amely során figyelemmel volt arra, hogy a vádlottak közül az I.r., a VII.r., és a XII.r. vádlottak láttak el raktárosi feladatokat, ezért a sikkasztást tettesként csak ők valósíthatták meg, mivel a ruházati anyagok rájuk voltak bízva. Az ő tettesi magatartásukhoz igazította azoknak a vádlottaknak a cselekményének a minősítését, akik e raktárosokat a cselekmény elkövetésére rábírták, vagy pedig a bűncselekmény elkövetését segítették.

Az I.r. vádlott leszerelését követően már nem látott el raktárosi feladatokat ezért abban az időszakban cselekményét már nem tettesként, hanem felbújtóként követte el a vonatkozó tényállásban írt magatartásával. E cselekményének minősítése annak a tettes cselekményének minősítéséhez igazodik, akit felbújtott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a részes cselekményének minősítése a tettesi alapcselekmény minősítéséhez igazodik. A bírói gyakorlat szerint a részes a tettes által megvalósított minősítő körülményért akkor felel, ha tudata annak fennállást átfogta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a II., a VI., a VIII., a IX., a XIV.r. vádlottak kezdeményezték a bűncselekmény elkövetését, ezért magatartásuk nem bűnsegédi, hanem felbújtói magatartásként értékelendő. Az ő ráhatásukra követte el az érintett tettes a sikkasztás bűncselekményét.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal sem, hogy az elsőfokú katonai tanács az V.r. vádlott cselekményét bűnsegédi magatartásként értékelte. Az irányadó tényállás szerint a vagyon elleni bűncselekmény elkövetése előtt nem állapotott meg az elkövetőkkel, hanem annak elkövetését követően megvette tőlük a katonai ruházati anyagokat. Az elkövetés körülményeiből tudata egyértelműen átfogta, hogy az bűncselekmény elkövetéséből származik, ezért a terhére az orgazdaság bűncselekménye állapítható meg figyelemmel arra, hogy megvalósította a Btk. 326.§-ában írt törvényi tényállást. Sikkasztásból származó dolgot vagyoni haszon végett szerzett meg. Azon vád tárgyává tett cselekménye azonban, amikor a XII.r. vádlottnál kezdeményezte a ruházati anyagok megszerzését, felbújtóként elkövetett sikkasztásként értékelendő. E cselekménye nem illeszkedik a terhére megállapított orgazdasághoz, mert nem a cselekmény elkövetése után kapcsolódik a bűncselekményhez, hanem azt megelőzően, és ebben az esetben volt előzetes megállapodás az elkövetők között.

Ugyanígy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a IV.r. vádlott cselekményét is egységesen értékelte. Az irányadó tényállás szerint (VII/2.) az I.r. vádlott megkérte a IV.r. vádlottat arra, hogy értékesítse az általa eltulajdonított katonai ruházati anyagot. A IV.r. vádlott tisztában volt annak származásával, ennek ellenére vállalkozott annak elidegenítésére, amelyből vagyoni haszonra is szert tett. E magatartásával szintén a Btk. 326.§-ában írt orgazdaság bűncselekményét valósította meg, hiszen sikkasztásból származó dolog vagyoni haszonszerzés végett történő elidegenítésében vett részt. Szándéka kiterjedt arra is, hogy ilyen bűncselekmények elkövetése révén rendszeresen haszonhoz jusson.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanígy értékelendő a XIV.r. vádlott VIII. tényállásban írt cselekménye is, hiszen szintén a bűncselekmény elkövetése után kapcsolódott az elkövetéshez az által, hogy sikkasztásból eredő ruházati anyagokat megvásárolt.

A IV. és XIV.r. vádlottak cselekményei tehát nem értékelhetők egységesen bűnsegédi magatartásként mivel a fentiekben leírt részcselekményeik az orgazdaság bűncselekményét valósítják meg.

A Btk. 12.§(2) bekezdése szerint nem jön létre bűnhalmazat akkor, ha ugyanolyan bűncselekményt egységes akarat elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként, többször valósítanak meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bűnsegédek cselekménye csak abban az esetben tekinthető folytatólagosnak, amennyiben ugyanahhoz a tettesi alapcselekményhez kapcsolódik. A különböző tettesekhez kapcsolódó részesi elkövetések halmazatot alkotnak. Ekkor ugyanis nem lehet szó a Btk. 12.§ (2) bekezdésében írt folytatólagosságról, mivel a tettesek különbözősége miatt egységes akarat elhatározásról sem lehet beszélni.

Az elsőfokú bíróság nem indokolta vádlottanként, hogy miért állapítja meg terhükre az üzletszerű elkövetést, mint minősítő körülményt. Valamennyi vádlott tekintetében megállapíthatónak látta ezt, azonban jogi indokolásában erre nem tért ki.

A Btk. 137.§ 9. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tettesek közül az I.r. vádlott tekintetében lehet megállapítani, hogy vagyon elleni bűncselekménye során rendszeres haszonszerzésre törekedett. Az irányadó tényállásból sem a VII.r., sem pedig a XII.r. vádlottaknál ilyen következtetés nem vonható le. Az I.r. vádlott cselekményével huzamosabb időn keresztül 6.675.319 Ft kárt okozott, ezért ebből az a következtetés vonható le, hogy magatartása rendszeres jövedelemforrásként szolgált, a bűnözői életmódra berendezkedett. Még leszerelését követően is igyekezett hasznot húzni az alakulattól eltulajdonított ruházati anyagok révén.

Ugyanakkor ez a következtetés az irányadó tényállás alapján a VII.r., és a XII.r. vádlottak vonatkozásában nem vonható le. A VII.r. vádlott az ítélet tényállásának I/1. és II/2. pontjaiban rögzítettek szerint összesen 340.690 Ft értékben valósította meg a terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt és nem lehetett megállapítani, hogy emiatt milyen ellenszolgáltatásban részesült. Mindebből az üzletszerűségre következtetni nem lehet.

A XII.r. vádlott pedig önfeljelentést tett, az irányadó tényállás szerint vádlott-társai komoly ráhatására valósította meg a cselekményét, és nem tisztázott, hogy milyen

ellenszolgáltatásban részesült a bűncselekményben való részvétele miatt. Ezért az ő vonatkozásában sem állapítható meg az üzletszerűség, mint minősítő körülmény.

A részesek cselekményének minősítése az előbb említett tettesek cselekményének minősítéséhez kapcsolódik. Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint amennyiben valamely részes az I.r. vádlottal együtt valósította meg a cselekményét, úgy bűncselekménye üzletszerűnek minősül, hiszen az elkövetés körülményeiből tudata átfogta, hogy az I.r. vádlott a bűncselekmény elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. Ugyanakkor amennyiben a VII., illetve XII.r. vádlottakhoz csatlakozik, e minősítő körülmény nem állapítható meg a terhükre.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a IV., az V.r. vádlottak terhére megállapított orgazdaságnál az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapítható. A IV.r. vádlott az I.r. vádlotthoz kapcsolódó cselekménysorozata alapján rendszeresen részesült a bűncselekmény hasznából, az V.r. vádlott pedig üzletében értékesítette az eltulajdonított ruházati anyagot. Az üzletszerűség valamennyi törvényben megállapított feltétele tehát a tekintetükben megvalósult.

Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a BH 1994/648. sz. eseti döntésében kifejtett bírói gyakorlatot, mely szerint az elkövetésben való részvételre is a részcsselekményben kifejtett leghátrányosabb jogkövetkezményekkel járó magatartás szerinti minősítést kell egységesen alkalmazni. Tévedett ezért, amikor az egyes vádlottakat részben tettesként, részben felbujtóként, részben bűnsegédként mondta ki bűnösnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a XV.r. vádlott büntetőjogi felelősségét nem állapította meg a XI/1. tényállási pontban írtak miatt. A Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző sikkasztás bűncselekményét - a már hivatkozottak szerint - ugyanis az követi el, aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja vagy azzal sajátjaként rendelkezik. Az irányadó tényállás szerint a XV.r. vádlott intézkedése nyomán a kezelésére bízott ruházati raktár előtt álló konténerben helyeztek el ruházati anyagokat, mintegy 8.656.820 Ft értékben. E konténer az alakulat területén a raktár előtt volt, ezért a másodfokú bíróság szerint e tényállás alapján nem állapítható meg a sikkasztás bűncselekményének egyik elkövetési magatartása sem. Nincs adat arra, hogy e ruházati anyagokból a XV.r. vádlott eltulajdonított volna vagy azzal sajátjaként rendelkezett volna. A ruházati anyag az alakulat birtokából nem került ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint magatartása legfeljebb a sikkasztás előkészületét valósítja meg, amely azonban nem büntethető. Külön felmentő rendelkezést azonban e tényállási ponttal kapcsolatban nem hozott, mivel az a vádiratban egységes vád tárgyát képezte a XI/2. tényállási pontban írt cselekménnyel, mely szerint 226.304 Ft értékben mosóport tulajdonított el az általa kezelt raktárból. E tényállás vonatkozásában a másodfokú katonai tanács nem értett egyet a védő felmentésre irányuló indítványával, azt a vádlott terhére megállapította, azonban az össz elkövetési értékből levonásra került a konténerben előtalált ruházati anyagok értéke, ezért a XV.r. vádlott cselekményét a másodfokú bíróság a

Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett sikkasztás büntettének minősítette.

A másodfokú bíróság e bűncselekményt (mosópor eltulajdonításával kapcsolatos tényállás) külön minősítette az I. és a XII.r. vádlottaknál is. E cselekmény ugyanis nem függött össze a ruházati anyagok eltulajdonításával, nem egységes akarat elhatározás alapján vettek részt e cselekményben az említett vádlottak, hanem a XV.r. vádlott ráhatására. Mindhárom vádlott az adott raktár kezelésével megbízott személy volt, az ott tárolt anyagok rájuk voltak bízva, ezért magatartásukat a másodfokú bíróság a Btk. 20.§ (2) bekezdésében írt társtettesi elkövetésként értékelte, mivel a sikkasztás törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg. E tényállási pontnál egyúttal a folytatólagosság törvényi előfeltételei is fennállanak.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az alábbiak szerint minősítette a vádlottak cselekményét:

Az I.r. vádlott cselekményét a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (I/2., III/1, 2., IV/1.,2,5., V., VI/1,2,3,4,5., VII/1,2.tényállások), a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (IV/5., VII.) és a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségének (XI/2.);

A II.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (II/2., VI/3., VI/5.), a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (II/3., VI/6.), és a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségének (I/1., II/1.);

A III.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő bűnsegédként, folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (I/2., II/2., III/2., IV/2., VI/1., VI/5.), a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (II/3., IV/5., VIII.);

A IV.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő bűnsegédként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (I/2., II/2., IV/4., VI/3., VI/5., VII/1.), a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette kísérletének (VI/6.), továbbá

a Btk. 326.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntettének (VII/2.);

Az V.r. vádlott cselekményét a Btk. 326.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntettének (IV/1,2,3,4.), a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás vétségének (IV/5.);

A VI.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (VIII.);

A VII.r. vádlott cselekményét a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (I/1., II/1.);

A VIII.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (III/1,2.);

A IX.r. vádlott cselekményét a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének (VI/1,2,3,5.);

A XII.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (II/3., IV/5., VIII.), és a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségének (XI/2.);

A XIV.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő felbujtóként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (V., VI/2.), és a Btk. 326.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő orgazdaság vétségének (VIII.);

A XV.r. vádlott cselekményét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (XI/2.) minősítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a XIII.r. vádlott bűnösségét és törvényesen minősítette a cselekményét is, mely szerint elkövette a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen, nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntettét és ezzel halmazatban a Btk. 329/A.§ (1) bekezdésébe ütköző 3 rb. szerzői jogokhoz kapcsolódó jogok megsértésének vétségét.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a XVI.r. vádlott cselekményét is a Btk. 362.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő ellenőrzés elmulasztásának büntettének. E vádlott huzamosabb időn keresztül nem gyakorolta ellenőrzési kötelemét, ezzel összefüggésben jelentős mértékű hiány alakult ki a ruházati raktárban. E magatartása a szolgálatra és fegyelemre különösen nagy hátránnyal járt és jelentősen veszélyeztette az alakulat hadrafoghatóságát.

- . -

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a joghátrány alkalmazásakor az enyhítő- és súlyosító körülményeket az egyes vádlottak tekintetében. További enyhítő körülmény azonban valamennyi vádlott vonatkozásában a jelentős időmúlás. Mindez nem vezethető vissza a vádlottak cselekményére, azonban jelentősen hozzájárult az a tény, hogy a katonai tanács nem a törvényben előírt határidőben terjesztette fel az ügyet másodfokú elbírálásra.

A másodfokú bíróság részben osztotta a katonai ügyész büntetések súlyosítására irányuló indítványát és részben alaposnak találta a vádlottak és védők büntetések enyhítése érdekében előterjesztett indítványait is.

A másodfokú katonai tanács az I., a II., a III.r. vádlottak tekintetében egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy velük szemben végrehajtandó szabadságvesztés szolgálja a büntetési célokat. Az ő vonatkozásukban előterjesztett védelmi fellebbezések, amelyek nem végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására irányultak, nem foghattak helyt. Az I.r. vádlott huzamosabb ideig, nagy összegű kárt okozott magatartásával alakulatának, e tevékenység végrehajtásába a II. és III.r. vádlottak is aktívan bekapcsolódtak. Az időmúlásra figyelemmel azonban a másodfokú katonai tanács indokoltnak tartotta egyes vádlottakkal szemben a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés enyhítését és annak tartamát az I. és a II.r. vádlottak tekintetében csökkentette. Az ítélet belső arányait is figyelembe véve a III.r. vádlott fő- és mellékbüntetése csökkentését nem látta indokoltnak, ezért annak mértékét helybenhagyta.

Egyetértett ugyanakkor a katonai ügyész büntetés súlyosítására irányuló indítványával a IV.r. vádlott tekintetében. Lényegében cselekménye tárgyi súlya, személyének társadalomra veszélyessége megegyezik a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott-társaival. A másodfokú bíróság nem látott olyan különösen méltányolható indokolt, amely miatt a vele szemben kiszabott börtönbüntetés felfüggesztésre kerülhetne. Ezért a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést az ő vonatkozásában mellőzte és mellékbüntetésként 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte, mivel nevezett méltatlan a közügyek gyakorlására.

Alaposnak tartotta az ügyészi fellebbezést a IX.r. vádlott tekintetében is. A másodfokú bíróság cselekményét felbujtói elkövetésként értékelte, két raktáros vonatkozásában is megvalósította felbujtói magatartását, ezért a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartamát 3 évre súlyosította.

A VI., a VII., a XIV.r. vádlottaknál az időmúlásra is figyelemmel a szabadságvesztés mértékének enyhítését látta indokoltnak a másodfokú bíróság.

Alaposnak találta a XII.r. vádlott vonatkozásában a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést.

A XII.r. vádlott volt az, aki önfeljelentésével segítette a bűncselekmény-sorozat felderítését. A másodfokú bíróság cselekményét enyhébben minősítette, nem látta terhére megállapíthatónak az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt. Az enyhítő körülményekre is figyelemmel a másodfokú bíróság alkalmazhatónak találta vele szemben a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontját és nála pénzbüntetéssel is elérhetőnek látta a büntetési célokat. A pénzbüntetés napi tételszámát a cselekmény tárgyi súlyához, a napi tétel összegét pedig személyi, jövedelmi viszonyaihoz mérten állapította meg. Az előzőekre figyelemmel a XII.r. vádlottal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést mellőzte.

A másodfokú bíróság a büntetési célokat a XV., és a XVI.r. vádlottak tekintetében is elérhetőnek látta pénzbüntetés kiszabásával. Mindkettőjük vonatkozásában is alkalmazhatónak találta az enyhítő szakaszt (Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pont) és cselekményükkel arányos pénzbüntetést szabott ki velük szemben. A pénzbüntetésben részesített vádlottaknál a törvény kötelező rendelkezése alapján rendelkezett annak meg nem fizetése esetére, szabadságvesztésre történő átváltoztatásról.

Az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki a XVI.r. vádlottat előjárói intézkedés elmulasztásának vétségében is. Szolgálati viszonyának megszűnése óta azonban több mint egy év telt el, erre figyelemmel a Btk. 124.§-a alapján a másodfokú bíróság a vele szemben a Btk. 361.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a Be. 332.§ (1) bekezdés g/ pontja, illetve a Be. 487. §-a alapján megszüntette.

A másodfokú bíróság figyelemmel arra, hogy az I., a II., a III., a IV., a V., a IX., a XII., a XIV.r. vádlottak cselekményét több bűncselekményként minősítette, amelyek egymással halmazati viszonyban állnak, a velük szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak. Az elsőfokú bíróság a XIII.r. vádlott tekintetében elmulasztotta halmazati büntetésként megjelölni a vele szemben kiszabott büntetést, ezért ezt a másodfokú bíróság ítéletében pótolta.

A másodfokú bíróság egyetértett a katonai fellebbviteli ügyész azon álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság mulasztott, amikor nem rendelkezett ügydöntő határozatában az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, illetve az elkobzásról.

Egyetértett azzal az álláspontjával is, hogy ez a másodfokú eljárásban nem orvosolható, mert a járulékos kérdésekben való fellebbviteli határozat ellen az érdekeltek már nem gyakorolhatnák a fellebbezési jogukat. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felhívja az elsőfokú bíróságot a Be. 570. és 571. §-ában írt különleges eljárások lefolytatására.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX., XII., XIII., XIV., XV., és XVI.r. vádlottak tekintetében - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a VI., a VIII., a XII., a XIII. és a XIV.r. vádlottak kirendelt védőjének működésével kapcsolatban felmerült bünygyi költség megfizetésére a másodfokú bíróság e vádlottakat kötelezte.

A XVI.r. vádlottal szemben a másodfokú bíróság az eljárást megszüntette, ezért ezen rendelkezés vonatkozásában a Be. 386.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján fellebbezésnek van helye.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. június 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I., a II., a III., a IV., az V., a VI., a VII., a VIII., a IX., a XII., a XIII., a XIV., a XV.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással 2008. június 30. napján, míg a XVI.r. vádlott vonatkozásában 2008. július 17. napján jogerős és - az V., a VII., a VIII., a IX., a XIII., a XIV.r. vádlottaknál a szabadságvesztések kivételével - végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. július 17.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

